

† 14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2026 ΤΗ ΤΡΙΤΗ
ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

† Μνήμη τῶν Ἀγίων νεοφανῶν μαρτύρων
Ῥαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης,
τῶν ἐν Λέσβῳ.

† Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐκ
τῶν ἐβδομήκοντα,
Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου.
ᾠχος γ'.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν
αὐτοῦ στολὴν

καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμιᾷ πρὸ τῆς
ἀγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ:

Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ,
καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ
Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλει τρίς τὸ τροπάριον.

ᾠχος πλ. α'

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ὁ χορὸς ζωὴν χα-
ρισάμενος.

Καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν ἑξάκις, τοῦ ἱερέως
θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπόμενους
στίχους.

Στίχος α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ
αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες
αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχος β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός,
ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς
ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας. Καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχος γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτω-
σαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας. Καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχος δ'. Ἀὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν
ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλια-
σώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ
Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, γεγωντέρᾳ φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας. Καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δε-
ηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπα-
ντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ
τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυ-
ρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τῆς κώμης (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου

καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου (**Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς) καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οὖν, Κύριε.

Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δψ)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὥς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δψ)

Δόξα.

Αγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα,

ἄπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζω-
γονίαν.

Προκείμενον.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγί-
οις αὐτοῦ. (δ΄ς)

Σπῆχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ
αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος,
πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν
αὐτοῖς.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγί-
οις αὐτοῦ.

*Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου
τοῦ Ὁρθρου. ᾠχος β΄.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἡ ὁ Ἀναγνώστης:

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμε-
νοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον,
Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρ-
τητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου
Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζο-
μεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς
σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά
σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ
πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ
Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ
γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ
ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν
τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ
θάνατον ὤλεσεν.

Δόξα Πατρὶ... ᾠχος β΄

Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων, πρε-
σβεΐαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ

πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβεΐαις
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν
ἐμῶν ἐγκλημάτων.

ᾠχος πλ. β΄

Σπῆχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιομελον. ᾠχος πλ. β΄.

Μαρτυρικῶς ἁγωνισάμενοι,
ἀθλητικῶν ἐπάθλων ἐτύχετε, Ὅσιο-
μαρτυρες ἑνδοξοί· καὶ νῦν τῇ εὐρέ-
σει, τῶν σεπτῶν ὑμῶν λειψάνων,
ἁγιασμοῦ ἐπληρώσατε, οὐ μόνον
τὴν νῆσον Λέσβον, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν
τὴν Ἐκκλησίαν εὐφράνατε· Χρι-
στός γὰρ ὑμᾶς ἐδόξασεν, ὁ δοξα-
σθεὶς ὑμῶν τοῖς μέλεσιν· ᾧ αἰὶ
πρεσβεύετε, Ῥαφαὴλ καὶ Νικόλαε
σὺν Εἰρήνῃ, καὶ τοῖς λοιποῖς συνα-
θληταῖς ὑμῶν, σῶζεσθαι ἡμᾶς πά-
σης θλίψεως.

Γῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δ΄)

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν

«Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα...

ᾠδὴ α΄. ᾠχος α΄. Ὁ Εἰρμὸς.

Αναστάσεως ἡμέρα λαμπρυν-
θῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου,
Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν,
καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς
ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον
ἄδοντας. (Δις)

Σπῆχ. **Δ**όξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει
σου Κύριε.

Καθαρθώμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀφόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἕξα-στράπτον-τα, καί, Χαίρετε, φάσκο-ντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ᾄδοντες.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῇ δὲ ἀγαλ-λιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χρι-στὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

ᾠδὴ α'.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

ᾠχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Σπῆχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-σατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀναστάσεως μελλούσης, προεκ-φαίνει ἡμῖν, πᾶσι τὴν θεῖαν δόξαν, ἡ τῶν λειψάνων τῶν σεπτῶν, ὑμῶν φανέρωσις ἐκ γῆς, σοφὲ Ῥαφαήλ, καὶ θεῖε Νικόλαε, τοὺς πιστοὺς ἀγιάζουσα.

Σπῆχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-σατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καθαρθώμεν τὰς αἰσθήσεις καὶ κατίδωμεν, ὅψιν τὴν θειοτάτην, τοῦ θεοφόρου Ῥαφαήλ, καὶ Νικολάου σὺν αὐτῷ, Εἰρήνης ὁμοῦ· πιστοῖς γὰρ ὁπτάνονται, ἐνεργοῦντες πα-ράδοξα.

Δόξα...

Οὐρανοὶ μὲν ὑμῶν φέρουσι τὰ πνεύματα, γῇ δὲ ἡμῖν ἀρτίως, ἀπο-καλύπτει θαυμαστῶς, τὰ λείψανα ὑμῶν σοφοί, τῇ θείᾳ βουλῇ· οἷς πί-σται προστρέχοντες, ψυχικῶς ἀγαλλομεθα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Γεγηθυῖα σὺν ταῖς θείαις, Μυρο-φόροις Ἀγνῇ, ὕμνοις ἕξαναστάντα, τὸν σὸν ὡς ἔβλεψας Υἱόν, οὗ τῆς ἐγερσεως τὸ φῶς, χαρὰν καὶ ζωὴν, πηγάζει τοῖς πέρασι, Θεοτόκε Πα-νύμνητε.

Καταβασία

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυν-θώμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. **γ'**

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

**Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἧν Ἑκφώνησις**

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**ᾠδὴ γ' ᾠχος α'.
Ὁ εἰρμὸς**

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμε-νον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα. **(Δις)**

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῇ, καὶ τὰ κατα-χθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα

κτίσις, τὴν Ἑγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερέωται.

Σπ'χ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθὲς, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ᾠδὴ γ'.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

ᾠχος α'. Δεῦτε πόμα πίνωμεν

Σπ'χ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε ἐν τῷ λόφῳ Καρυῶν, θεασώμεθα δόξαν Μαρτύρων ἄρρητον· ὁ γὰρ σοφὸς Ῥαφαήλ, ὁμοῦ σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀθληταῖς, πιστοῖς πεφανέρωται.

Σπ'χ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νῦν ὥφθη ὁ θεῖος Ῥαφαήλ, ἐκκαλύπτων τοῖς πᾶσιν αὐτοῦ τὸ ὄνομα, σὺν Νικολάῳ ὁμοῦ, καὶ ἄθλους οὓς ἤγνυσαν στερρῶς, νομῖμως ἀθλησαντες.

Δόξα...

Χθὲς μὲν συνετάφητε Χριστῷ, Ῥαφαήλ καὶ Εἰρήνῃ τε καὶ Νικόλαε, σήμερον δὲ σὺν αὐτῷ, ἐκφάνσει ὑμῶν τῇ θαυμαστῇ, ἐν κόσμῳ δόξαζεσθε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ελαμψεν ἐκ σοῦ μετὰ σαρκός, ὁ νεκρώσας θανάτῳ Ἀγνὴ τὸν θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ τῶν ὅλων Βασιλεύς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον.

Καταβασία

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. **γ'**

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

**Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἣν Ἑκφώνησις**

Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Κοντάκιον Ἀναγνωσις.

ᾠχος δ' ᾠχος πλ. δ'

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος. Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

καὶ εἶτα

Κάθισμα τῶν Ἀγίων.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαις ὕψεσι, τὴν κεκρυμμένην, ἐκκαλύψαντες, παντὶ τῷ κόσμῳ, ὑμῶν ἄθλησιν ὁμοῦ καὶ τὸ ὄνομα, ᾧ Ῥαφαήλ καὶ θέοφρον Νικόλαε, θαυματουργεῖτε τοῖς πίστει κραυγάζουσι· θεῖοι Μάρτυρες, Χριστῷ

τῷ Θεῷ πρεσβεύσατε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἄδην ἔδησας, τῇ σῇ Ἐγέρσει, καὶ ἀνέστησας, τὸν νεκρωθέντα, ζωοδότα πρωτόπλαστον ἄνθρωπον. Ὅθεν τὴν σὴν ἀνυμνοῦμεν Ἀνάστασιν, ἐν ἣ Μαρτύρων τὴν μνήμην ἐδόξασας· ὧν δεήσεσιν, ἀξιώσον ἡμᾶς Κύριε, τοῦ αἰωνίου Πάσχα ὡς φιλόανθρωπος.

Ὡδὴ δ' Ὑψος α'.

Ὁ εἰρμός

Επὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φασφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀρσεν μὲν, ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστὸς, ὡς βροτὸς δέ, ἄμνός προσηγόρευται, ἄμωμος δέ, ὡς ἄγευστος κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεὸς ἀληθῆς, τέλειος λέλεκται.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Ὡς ἐνιαύσιος ἄμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο, καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ, πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ ἤλατο σκιρτῶν,

ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὁρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Ὡδὴ δ'.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὑψος α'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς

Σπῆχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Επὶ ταῖς ὀψεσιν ὑμῶν, καὶ θεωρίαις ταῖς φρικταῖς, ἐν αἷς πολλαχῶς ὑμᾶς εἶδον, θάμβους ἐπληρώθησαν, γυναικες αἱ θεόφρονες, ὡς πάλαι αἱ σεμναὶ Μυροφόροι, καὶ ἐφανερώσαν πᾶσιν ὑμᾶς Ἄγιοι.

Σπῆχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀρσεν μὲν Χριστὸς ὠράθη, ὑπὲρ ἡμῶν ὡς ἀγαθός, τούτῳ δὲ ὑμεῖς ὥσπερ θεῖα, σφάγια καὶ θύματα, ἀθλήσαντες προσήχθητε, θεόφρον Ῥαφαήλ καὶ Εἰρήνη, σὺν Νικολάῳ καὶ τοῖς λοιποῖς συμμάρτυσι.

Ὡς προεξάρχων τοῦ χοροῦ, Ὁσιομάρτυς Ῥαφαήλ, τῶν ἐν Καρυαῖς ἀθλησάντων, ἀπάντων προτέθυσαι, πρισθεὶς ἀπὸ τοῦ στόματος· καὶ νῦν μετὰ τῶν σῶν συμμαρτύρων, τὸ ὑπερκόσμιον Πάσχα ἐτέλεσατε.

Δόξα...

Ὁ χριστεπώνυμος λαός, ὡς κιβωτὸν ἁγιασμοῦ, τὴν σορὸν ὑμῶν τῶν λειψάνων, κέκτηται μακάριοι, Χριστοῦ Ὁσιομαρτυρες, καὶ τούτοις εὐλαβῶς προσπελάζων, ῥῶσιν λαμβάνει ψυχῆς ὅμου καὶ σώματος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Δάκρυα ἔρραινες Ἀγνή, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ σοῦ Υἱοῦ, τοῦτον νεκρωθέντα ὁρῶσα, πλούτῳ ἀγαθότητος, ἀλλὰ χαρᾶς πεπλήρωσαι, αὐτὸν πρώτη ἰδοῦσα ἐκ τάφου, ἐξαναστάντα καὶ κόσμον συνεγείραντα.

Καταβασία

Επὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φασφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. *γ'*

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

*Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἣν Ἐκφώνησις*

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

*ᾠδὴ εἴ ᾠχος α'.
Ὁ εἰρμὸς*

Ορθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὁψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα. *(Δίς)*

Στίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου σειραῖς,

συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Στίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

ᾠδὴ εἴ.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

ᾠχος α'. Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος,

Στίχ. **Α**γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ορθρίζοντες πλεῖστοι τῷ τάφῳ, ὑμῶν πολλῇ εὐλαβείᾳ, κατεῖδον ὑμᾶς ἐμφόβως, Μάρτυρες ἐκλάμποντας, φωτὶ τῷ ὑπὲρ ἔννοιαν, οἷα υἱοὺς τῆς ἀναστάσεως.

Στίχ. **Α**γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ἄμετρόν σου καρτερίαν, ὁ σὸς Διάκονος βλέπων, Νικόλαος ἐν τοῖς ἄθλοις, Ῥαφαὴλ πανεύφημε, συγκοινωνός σοι γέγονε, σκάμμα διανύσας τὸ ἅγιον.

Δόξα...

Προσέλθωμεν πίστει καὶ πόθῳ, τῶν Καρυῶν ἐν τῷ λόφῳ, γεραίροντες τοὺς ἐνταῦθα, ἐκφανθέντας Μάρτυρας, καὶ τούτων θεασώμεθα, δόξαν ἀληθῶς τὴν θεόσδοτον.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Αὐλῳ φωτὶ ὑπὲρ λόγον, θεασαμένη Παρθένε, ἐκλάμψαντα ἐκ τοῦ τάφου, τὸν Υἱόν σου Ἄχραντε, σὺν

Ἀποστόλοις ἦνεσας, τούτου τὴν
θείαν Ἀνάστασιν.

Καταβασία

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ
ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν
τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὁψόμεθα,
δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν
ἀνατέλλοντα.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. *γ'*

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ
τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν
ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα
ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ

μεθ' ἧν

Ἐκφώνησις

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά
σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ᾠδὴ ς' Ἦχος α'

Ὁ εἰρμὸς

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις
τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς
αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων
Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ
κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ
τάφου. *(Δίς)*

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει
σου Κύριε.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα
Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ
τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυ-
μηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ
ἀνέωξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς
πύλας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει

σου Κύριε.

Ὡτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυ-
τον, ἱερεῖον, ὡς Θεός, σεαυτὸν
ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρί,
συνανέστησας, παγγενῇ τὸν Ἀδάμ,
ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

ᾠδὴ στ'.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατῆρες, ἐκ τῆς Θράκης Πάτερ
σοφέ, πρὸς τὴν Λέσβον ἀσφαλῶς
καὶ προσῆλθες, εἰς Καρυῶν τὴν
Μονήν, ἔνθα ἤθλησας, Ῥαφαὴλ
θαυματουργέ, δι' ἀγάπην Κυρίου.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φυλάξας, τὴν πρὸς τὸν Χριστὸν
ἄρραγῇ, ᾧ Νικόλαε ἀγάπην καὶ πί-
στιν, ὑπῆλθες ἀνενδοίαστῳ ψυχῇ,
τὸ μαρτύριον, καὶ συνήφθης
εὐκλεῶς, τῶν Μαρτύρων τοῖς δή-
μοις.

Δόξα...

Ὡτέρ μου, οἷα προσφορὰ ἐκλε-
κτῇ, σοὶ προσήχθη ἡ παρθένος
Εἰρήνη, φλεχθεῖσα ὑπὸ πυρὸς
ἀπηνῶς, ἥ συνήθλησαν, ἐκ Θερμῆς
ἄλλοι πιστοί, καὶ οἱ ταύτην τεκό-
ντες.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ πλεῖστοι, ἐν ἐξηλλαγμένη
μορφῇ, ἔνθα ἱδρυται Μονή σου τὸ
πάλαι, κατεῖδον ἐν Καρυαῖς
ἐμφανῶς, καὶ ἀνύμνησαν, τὴν σὴν
χάριν πρὸς ἡμᾶς, Θεοτόκε Παρ-
θένε.

Καταβασία

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. *γ'*

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

*Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἣν Ἐκφώνησις*

Οὐ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ ἐμφανῶς ὑπὲρ Χριστοῦ ἠθληκοτες, καὶ ὑπὸ γῆν χρόνοις πολλοῖς κεκρυμμένοι, ξενοπρεπῶς ἡμῖν ἐφανερωθησαν, Ῥαφαὴλ Νικόλαος, καὶ Εἰρήνη ἡ θεία, καὶ οἱ συναθλήσαντες, μετ' αὐτῶν θεοφρόνως, οὓς ὡς προστάτας καὶ θαυματουργούς, Ὁσιομαρτυρας, πάντες τιμήσωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Ομοφρόνως ὁμοῦ συνοικήσαντες, ἐν Μονῇ Καρυῶν ἱερώτατοι, καὶ ἐν ταύτῃ νομίμως ἀθλήσαντες, ὑπὸ γῆν πολλοῖς χρόνοις ἐκρύπτεσθε, ἀρρήτοις κρίμασι, τοῦ Ἀθλοθέτου καὶ Ζωοδότου Λόγου, Ὁσιομαρτυρες πανθαύμαστοι. Ἄλλ' ὦ

τῆς θαυμαστῆς ὑμῶν ἐμφανείας, καὶ ξένης ἀποκαλύψεως, καὶ πλουσίας ὄντως χάριτος! ἀρτίως γὰρ ἐκ γῆς τὰ λείψανα ὑμῶν ἀνεδείξατε, ὡς ἄνθη πανεύοσμα, καὶ θησαυροὺς θείους κοσμοποθήτους, μαρτυρικῆς πεπληρωμένα δωρεᾶς καὶ χάριτος, πλείστοις δὲ ἀνθρώποις, τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακράν, ἐν ὁράσεσι καὶ ἐνυπνίοις, καὶ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον παραδόξως ὀπτάνεσθε· οἵτινες θεωροῦντες τὴν δόξαν ὑμῶν, δόξαν ὡς Ἀθλητῶν τοῦ Χριστοῦ, χαίρουσι χαρὰν μεγάλην σφόδρα, καὶ εὐαγγελίζονται πᾶσιν, ἃ εἶδον καὶ ἤκουσαν παρ' ὑμῶν, συγκαλοῦντες πάντας πρὸς αἶνον ὑμῶν, ὑψηλῇ φωνῇ λέγοντες· δεῦτε ἐν μιᾷ σπουδῇ καὶ φωνῇ, τοὺς ἤδη παραδόξως ἀποκαλυφθέντας ἡμῖν, ὡς ἡμῶν προστάτας, καὶ θαυματουργούς Ὁσιομαρτυρας πάντες τιμήσωμεν.

Συναξάριον

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου.

Στίχοι

Τιμῶ τὸν Ἀρίσταρχον ὡς ἀριστεά,
Καλῶς ἀριστεύσαντα μέχροι καὶ
ξίφους.

Ποῦ δὴ μετέστης, ὡς ἀπετμήθης,
Πούδη;

Ποῦ δὴ μετέστην, ἢ πρὸς ἄφθαρτον
κλέος;

Τρυφὴν Τρόφιμος οὐρανοῦ ποθῶν
ἄκρως,

Τροφὴ προσῆκται τῷ τεθηγγμένῳ
ξίφει.

Τῇ δεκάτῃ δὲ μαθηταὶ ἀπῆραν καὶ γε τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀρδαλίωνος τοῦ Μίμου.

Σπῆχοι

Νῦν Μῖμος ὄντως Ἀρδαλίων ἦ πάλαι.

Μιμούμενος γὰρ Μάρτυρας, τὸ πῦρ στέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Θωμαΐδος.

Σπῆχοι

Αἰῶνος ἥρας τοῦδε τὴν Θωμαΐδα,
Τὸ τῆς Γραφῆς, μέλλοντος αἰῶνος Πάτερ.

Συναξάριον.

Τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, νεοφανῶν καὶ θαυματουργῶν Ὁσιομαρτυρῶν Ῥαφαὴλ καὶ Νικολάου καὶ τῆς Ἀγίας Παρθενομάρτυρος Εἰρήνης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτυρησάντων ἐν ἔτει 1463, τῇ 9ῇ Ἀπριλίου, ἐν ᾗ συνέπεσεν ἡ παροῦσα ἡμέρα, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Μονῇ τῶν Καρυῶν, τῇ οὔσῃ παρὰ τῇ Θερμῇ ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ, ἐν ἔτει δὲ 1959 θαυμαστῶς ἡμῖν φανερωθέντων.

Εἰς τοὺς Ἀγίους Ῥαφαὴλ καὶ Νικόλαον.

Σπῆχοι.

Ὡς φῶς ἡμῖν ὥφθησαν Ραφαὴλ μέγα

Ὁμοῦ καὶ Νικόλαος οἱ κεκρυμμένοι.

Εἰς τὴν Ἀγίαν Εἰρήνην.

Εἰρήνη ἀθλήσασα σὺν τοῖς τοκεῦσι

Ἡμῖν ἤδη ἔγνωσται θαύμασι ξένους.

Εἰς τοὺς λοιποὺς ἀνωνύμους.

Καρυῶν ἀθλήσαντες Μονῇ τῇ πάλαι

Τῆς ἄνω ἐπέβητε Μάρτυρες δόξης.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων Μαρτύρων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. *γ'*

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος. *γ'.*

ᾠδὴ ζ'.

ᾠδὴς α'. Ὁ εἰρμὸς

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σπῆχ. **Δ**όξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον, ὃν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νύξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς Ἐγέρσεως οὕσα προάγγελος, ἐν ἧ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

ᾠδὴ ζ'.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

ᾠχος α'. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Σπῆχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, ὑμῶν καὶ τὰ λείψανα, χρόνοις ἐν πολλοῖς, ἀδιαλώβητα τηρεῖ, ἐν τῷ βάθει τῆς γῆς θεία χάριτι, ἃ νῦν ἀποκαλύψας τῷ κόσμῳ δοξάζει ὑμᾶς Μάρτυρες.

Σπῆχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γυναῖκες ἀληθῶς αἱ θεόφρονες, ὑμᾶς θεασάμεναι, ὅψεσι σεπταῖς, ὦ Ῥαφαήλ θαυματουργέ, καὶ Εἰρήνη καὶ θεῖε Νικόλαε, ἐκήρυξαν

τοῖς πᾶσιν εὐσήμεως, ὑμῶν τὴν ἐπιφάνειαν.

Σπῆχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θανάτου τοῦ πικροῦ ὑμῶν Ἄγιοι, τὸν τρόπον ἐδείξατε, θεῖε Ῥαφαήλ, σὺν Νικολάῳ τῷ κλεινῷ, καὶ Εἰρήνῃ ὁμοῦ καὶ τὸ ὄνομα, καὶ κλῆσιν ἐμφανῶς τῆς πατρίδος, τὰ πάλοι ἡμῖν ἄγνωστα.

Δόξα...

Ὡς εἶδέ σε καθ' ὅπου Νικόλαε, λαλοῦντα τὰ αἴσια, ὁ ἰχθυβολεὺς, πολλῆς ἐπλήσθη χαρμονῆς, καὶ ἰχθύων πλουσίαν ἀνείλκυσε, τὴν ἄγραν ἐν τῇ σῇ εὐλογίᾳ, ὑμνολογῶν τὴν χάριν σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἰδόντες ἐν μορφῇ ὡς ἡυδοκησας, φανῆναι τοῖς δούλοις σου, Κόρη σε Ἄγνή, ἐν Καρυαῖς οἱ εὐσεβεῖς, τῷ φωτί σου ἀϋλως ἡυγάσθησαν, καὶ ἤνεσαν τῶν σῶν μεγαλείων, Παρθένε τὰ μυστήρια.

Καταβασία

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος. **γ'**

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

*Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἣν Ἐκφώνησις*

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ᾠδὴ ἡ ᾠχος α΄

Ὁ εἰρμὸς

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῇ, καὶ πανηγυρισ ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμενῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἤκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἑώρας τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσεσι φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ ἡ.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

ᾠχος α΄. Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ

Σπῆχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αὕτη ἡ καινὴ, καὶ ἁγία ἡμέρα, ἐν ᾗ οἱ κεκρυμμένοι, θησαυροὶ φανεροῦνται, Ῥαφαήλ ὁ κλεινός, καὶ Νικόλαος Κυρίου οἱ Μάρτυρες, νέμει τοῖς ἐν κόσμῳ, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην.

Σπῆχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε Καρυῶν, ἐν τῷ λόφῳ προθύμως, δεινῶς οἱ ἀσθενοῦντες, ἵνα λάβητε ρῶσιν· ἱατρὸς γὰρ σοφός, Ῥαφαήλ ὁ ἱερὸς πέλει ἅπασιν, ὥσπερ καθωράθη, παρέχων τάς ἰάσεις.

Σπῆχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄρον πάσας, τοῦ δυσμενοῦς ἐπηρείας, νῦν ἅψ' ἡμῶν ὦ Πάτερ, ὡς ἡμῶν μέγας προστάτης ὅτι ὠφθης ποτέ, τάς οἰκίας τῶν πιστῶν σημειούμενος, σὺν τῷ Νικολάῳ, Σταυροῦ τῷ θεῷ τύπῳ.

Δόξα...

Πάτερ Παντοκράτορ, καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα, ὑπέρθεε θεότης, τοὺς ὑπὲρ σοῦ ἠθληκοτας, Ῥαφαήλ τὸν σοφόν, καὶ Νικόλαον λαμπρῶς συνεδόξασας, ἅμα καὶ Εἰρήνην, δι' ὧν σῶσον τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μνήσθητι Ἀγνή, τῶν πιστῶν ἱκετῶν σου, τῶν πόθῳ προστρεχόντων, Καρυῶν τῷ γηλόφῳ, ἔνθα φαίνῃ πολλοῖς, καὶ παρέχεις εὐλογίαν οὐράνιον, Κεχαριτωμένη, Παρθένε Θεοτόκε.

Καταβασία

Σπχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἀὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῇ, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. **γ'**

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

*Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἣν Ἐκφώνησις*

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: **Τ**ὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτὸς, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ὡδὴ θ' τοῦ Πάσχα. Ὕχος α'.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἄγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ

ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἄγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Χριστὸς τὸ καινὸν πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἄμνος Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

Ὡ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω, ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

Ὡ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύνამις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Ὡδὴ θ'.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὕχος α'. Φωτίζου, φωτίζου.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, Ῥαφαὴλ τὸν μέγαν, ὁμοῦ σὺν Νικολάῳ, Εἰρήνην τὴν Ἁγίαν.

Λαμπρύνου ἀγαλλου, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ· ὁ Θεὸς γὰρ τῆς δόξης, ξένα σοι πεποίηκε, καὶ θαυμαστά, ἐν σημείοις πολλοῖς, ἄρτι ὥς φῶς, τοὺς πρὶν κεκρυμμένους, ἀποκαλύψας σοι Μάρτυρας.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς Μάρτυρας Κυρίου, τοὺς νῦν φανερωθέντας, εἰς φῶς πιστῶν καὶ δόξαν.

Ὡ θέας ἀρρήτου ἧς ἡξιώθησαν πιστοί, πολλαχῶς κατιδόντες, ὑμᾶς

ἀξιόγαστοι, ὦ Ῥαφαήλ, τῆς Ἰθάκης
βλαστέ, σὺν τῷ κλεινῷ, ἅμα Νικο-
λάω, καὶ τῇ Εἰρήνῃ τῇ θεόφρονι.

Δόξα...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, Τριάδα
τὴν Ἀγίαν, τὴν δείξασαν τῷ κόσμῳ,
ὡς φῶς τοὺς Ἀθλοφόρους.

ᾠ Πάσχα τοῦ θείου· οὗ ἡξιώ-
θητε τανῦν, Ῥαφαήλ θεοφόρε, καὶ
θεῖε Νικόλαε, σὺν τοῖς λοιποῖς, σὺν
ὕμιν Ἀθληταῖς. Ἀλλ' εὐλογεῖν, σὺν
τῇ νήσῳ Λέσβῳ, πάντα πιστὸν μὴ
διαλίπητε.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν μόνην
Θεοτόκον, τὴν σκέπουσιν τὸν κό-
σμον, ἐκ πάσης ἐπηρείας.

Υψίστου καθέδρα, καὶ φωτο-
στόλιστε νάε, Θεοτόκε Παρθένε,
κόρη παντευλόγητε, σκέπε, αἰεὶ, τὴν
σεπτὴν σου Μονήν, καὶ τοῖς πι-
στοῖς, δίδου πᾶσαν χάριν, ταῖς τῶν
μαρτύρων δεήσεσι.

Καταβάσῃ ᾠχος α'.

Ο ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτω-
μένῃ· Ἀγνή Παρθένε, χαῖρε, καὶ
πάλιν ἐρῷ· Χαῖρε· ὁ σὸς υἱὸς ἀνέ-
στη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερου-
σαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ
ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου
Σιών· σὺ δὲ ἄγνή, τέρπου, Θε-
οτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου
σου.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. *γ'*

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ
τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν

ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα
ἔλεος.

*Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἣν Ἐκφώνησις*

Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ
Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

*Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον
ᾠχος β'*

Γαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ
Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος
ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ
φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον,
Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου
σωτήριον.

Τῶν Ἀγίων, ὅμοιον.

Γαρκὶ ὀφθέντες ἀπὸ γῆς, οἱ
οὐρανοὶς τιμώμενοι, ὦ Ῥαφαήλ Νι-
κόλαε, Εἰρήνῃ ἅμα τῇ σεπτῇ, χαρᾶς
ἡμᾶς ἐπλήσατε· διὸ ὑμῶν τιμῶμεν,
τὴν εὐρεσιν Μάρτυρες.

*Καὶ πάλιν τὸ τοῦ Πάσχα·
ᾠχος β'*

Γαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ
Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος
ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ
φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον,
Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου
σωτήριον.

ΑΙΝΟΙ.

ᾠχος γ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύ-
ριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς
ὕψιστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπχρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν, Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Σπχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε, ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρώσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαρὰς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνή, ἐπὶ τὸ μνῆμα ἦλθεν, εὗρεν Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα καὶ λέγοντα. Τὶ ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Εν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὀφόμεθα φῶς φιλάνθρωπε, ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σὲ πᾶσα κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ,

Η νῆσος Λέσβος ἀγάλλου πᾶσα καὶ χόρευε, ἐπὶ τῇ παραδόξῳ, τῶν Μαρτύρων εὐρέσει, τὸ χαίρετε βοῶσα αὐτοῖς ἐν χαρᾷ, Ῥαφαὴλ καὶ Νικόλαε· ἄρτι γνωσθέντες γὰρ ὤφθητε τοῖς πιστοῖς, ἀληθὴς δόξα καὶ στήριγμα.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εκ τῆς Ἰθάκης βλαστήσας ὦ Ῥαφαὴλ θαυμαστέ, ἐν Λέσβῳ δὲ ἀσκήσας, καὶ ἀνδρείως ἀθλήσας, ταύτην ἀγιάζεις τῇ τοῦ σεπτού, ἀνευρέσει λειψάνου σου, καὶ ταῖς πολλαῖς ἐμφανείαις δι' ὧν πιστοῖς, χάριν νέμεις τὴν σωτήριον.

Σπχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Διακονήσας ἐνθέως Χριστῷ Νικόλαε, καὶ ἀνδρικῶς ἀθλήσας, Ῥαφαὴλ σὺν τῷ θείῳ, ἅμα καὶ Εἰρήνῃ ὑπὲρ Χριστοῦ, μετὰ χρόνιον

ἐγκρυψιν, ἐξανατέλλετε κόσμῳ περιφανῶς, ὡς ἀστέρες φαεινότατοι.

Σπῆχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Γιών ὡς ὄρος ὁράται ὁ λόφος τῶν Καρυῶν, ἐνθα θεοσημεῖαι, παραδόξως τελοῦνται· σπεύσωμεν οὖν πάντες πίστει θερμῇ, Ῥαφαήλ καὶ Νικόλαον, καὶ τὴν Εἰρήνην καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ, μαρτυρήσαντας γεραίροντες.

*Εἶπα τὰ Σπικηρὰ τοῦ Πάσχα
μετὰ τῶν Σπῆχων αὐτῶν.
ᾠχος πλ. α'*

Σπῆχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοίξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Σπῆχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεᾶς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε, Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Σπῆχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ

Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Λί Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε. Τὶ ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Σπῆχ. Ἄυτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὡς Πάσχα λύτρον λύπης, καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὥσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων, κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα Πατρὶ... *ᾠχος πλ. α'.*

Νομίμως ἀθλήσαντες, ἀξίως ἐν οὐρανοῖς ἐδοξάσθητε, Ὅσιομαρτυρες ἑνδοξοί. Ταύτης οὖν τῆς δόξης τάς δαψιλεῖς ἀντιμισθίας, μετὰ πολυχρόνιον κατάκρυψιν, ἐφάνητε ἡμῖν γνωρίζοντες, ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, καὶ ὑπερβολῇ ἀποκαλύψεων, καὶ Πνεύματος Ἁγίου μερισμοῖς, εἰς περιποίησιν πιστῶν καὶ σωτηρίαν. Ἄλλ' ὦ Μάρτυρες Χριστοῦ, Ἐκκλησίας δόξα καὶ ἐδραῖωμα, Ῥαφαήλ θαυματουργέ, σὺν Νικολάῳ τῷ Διακόνῳ, καὶ Εἰρήνῃ τῇ παρθένῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς ὑμῶν συναθληταῖς, μὴ

παύσησθε πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Ὡχος πλ. α'.

Αναστάσεως ἡμέρα, καὶ λα-
μπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ
ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, Εἴπω-
μεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν
ἡμᾶς, Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ
Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν,

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ
τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χα-
ρισάμενος. γ'

Καὶ ἄρχεται ἡ θεία Λειτουργία.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Λειτουργίᾳ

τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα,

Ἀντίφωνον α'

Ὡχος β'

Σπῆχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ
πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει
αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. Εἴπατε τῷ Θεῷ Ὡς φο-
βερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει
τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ
ἐχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνη-
σάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σου
Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον β'

Ὡχος ὁ αὐτὸς

Σπῆχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς
καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς
σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν
ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σω-
τήριόν σου.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς
σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι
λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν
σοι λαοὶ πάντες.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς
σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός,
καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς
σοι. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,

θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄

ᾠχος πλ. α΄

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Ἀὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσοδικὸν

Εν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ, σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς

ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Εἶτα τὸ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀπολυτίκια τῶν Ἀγίων.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ θείου λειψάνου σου, τῇ ἀνευρέσει σοφέ, ἡ Λέσβος πεπληρωται, τῆς ἐκ Θεοῦ δαψιλῶς, δοθείσης σοι χάριτος· Σὺ γὰρ Ὅσιομαρτυς, Ῥαφαὴλ παραδόξως, φαίνῃ πλείστοις ἀνθρώποις, καὶ ἰάσεις παρέχεις· διὸ τοῖς θαυμασίοις σου, πιστοὶ εὐφραίνόμεθα.

Ἔτερον τοῦ Ἀγ. Ῥαφαήλ. ᾠχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Ἰθάκης τὸν γόνον καὶ τῆς Λέσβου τὸ καύχημα, Ὅσιομαρτύρων τὴν δόξαν, Ῥαφαὴλ εὐφημήσωμεν· ἀρτίως γὰρ ἡμῖν φανερωθεῖς, ἰάματα πηγάζει τοῖς πιστοῖς, καὶ κατ' ὄναρ καὶ καθ' ὕπαρ, ὑπερφυῶς ὀπτάνεται τοῖς κράζουσι· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐκπληροῦντι διὰ σοῦ, ἡμῶν τὰ αἰτήματα.

Ἄλλο, κοινὸν τῶν τριῶν Ἀγίων Ῥαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εν Λέσβῳ ἀθλησαντες, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αὐτὴν ἡγιάσατε, τῇ τῶν Λειψάνων ὑμῶν, εὐρέσει μακάριοι. Ὅθεν ὑμᾶς τιμῶμεν, Ῥαφαὴλ θεοφόρε, ἅμα σὺν Νικολάῳ, καὶ παρθένῳ Εἰρήνῃ, ὡς θείους ἡμῶν προστάτας, καὶ πρέσβεις πρὸς Κύριον.

Ἦ Ὑπακοή Ἦχος δ'

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν ἐν φωτὶ αἰδίδω ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τὶ ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργαντα, δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σῶζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα. (γ')

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν...

Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

Δύναμις.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε! Ἀλληλούϊα!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον Ἦχος βαρύς

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Σπῆχ. **Εἰ**σάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **8:28-39**

Ἄδελφοί, οἶδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὓσιν· ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε, καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν, οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε. Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται; Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαίων· τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς, ὃς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; Καθὼς γέγραπται ὅτι «ἐν ἐκείνῃ σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς». Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ

Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα (γ) Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.

Σπῆχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

*Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου
Εἰς τὸ Ἐξαίρετως*

Σπῆχ. Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ· Ἀγνή, Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε, Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ Ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Κοινωνικόν. Ἦχος α'

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

ψάλλεται δὲ μετὰ πῶν ἐφεξῆς σπῆχων αὐτοῦ.

Σπῆχος: Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς Χριστέ, ἀναστάσεως.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Σπῆχος: Δείπνω παραγέγονας ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Σπῆχος: Τότε καὶ ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος, ψυχὰς ἀπαιτούμενος.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Σπῆχος: Τότε καὶ Μαρία ἡ μυρίσασσα εὐφράνθη, προσκυνήσασα Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Σπῆχος: Εἶπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς...»

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

καὶ τοῦ Ἀντὶ τοῦ Πληρωθῆτω πάλιν

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Μετὰ τὴν ὁπισθάμβωνον εὐχήν, καὶ ἀντὶ τοῦ Ἑῖν τὸ ὄνομα Κυρίου"

ψάλλομεν

τὸ σύντομον Χριστὸς Ἀνέστη

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος. γ'

Ἀπόλυσις: Διαλογική.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ

καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ
Ἄγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μη-
τρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωο-
ποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν
τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων
Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀπο-
στόλων, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνστα-
ντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινί-
κων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θε-
οφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου
(τοῦ ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης,
καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι
καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη! (τρὶς)

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη! (τρὶς)

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα τῇ Αὐτοῦ τριη-
μέρῳ ἐγέρσει

Ο ΛΑΟΣ: Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ
τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ:

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς
ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμε-
νος.

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ
Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.